

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΔΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

• Έν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
• Έν τῇ ἄλλοδαπῇ • • 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Δεπτῶν..... 45
261—Γραφεῖον ἐδ. Ἑρμοῦ—264

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναϊδος» ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαιρῶς τὴν συνδρομὴν των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν διὰ γραμματοσήμου μόνον Ἑλληνικοῦ.

Εἰδοποιοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῶν Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν Περιοδικῶν, ἅπερ ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἀθηναϊδος» ἐπρομήθευε τέως, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1882 παύει νὰ προμηθεύῃ τοιαῦτα.

Ο ΜΗΓΑΣ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗΣ

«Ὁ ἐργάτης γίνεται γνωστός ἐκ τῶν ὑστέρων» λέγει ἡ παροιμία καὶ ὁ ἀναμορφωτὴς ἐκτιμᾶται ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν ἀρχῶν του· ἀλλ' ὅπως τοῦτο γίνῃ δικαίως δεόν νὰ παραβάλληται ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἀναμορφώσεως πρὸς τὴν μετὰ ταῦτα κατάστασιν. Ὅποια ἦτο ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ὑλικὴ κατάστασις τῆς κοινωνίας κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ὅποιαν ἐποίησεν αὐτὴν ὁ χριστιανισμός.

Ἐν τῇ μητροπόλει τοῦ τότε πολιτισμοῦ, ἐν αὐτῷ τῷ κέντρῳ τῆς διοικητικῆς καὶ πολιτικῆς ἰσχύος, οἱ ἐπισημότεροι ἄνδρες ἦσαν παραδεδομένοι εἰς κακίας τόσοσιν ῥυπαράς, ὥστε οὔτε κἀν νὰ μνησθῆ τις αὐτῶν δύναται χωρὶς νὰ ἐρυθριά. Ὁ Κικέρων εἰς τὴν περὶ φύσεως τῶν θεῶν πραγματείαν αὐτοῦ λέγει: «Ἄλλὰ καὶ τίνας ἀνθρώπου ἰδίως νὰ ἐκλέξωμεν τὴν μορφήν; διότι οἱ ὠραῖοι ἄνδρες δὲν εἶναι κοινοί. Μόλις εἰς εὐρίσκειτο ἐν ἐκάστη ὁμάδι ἐφήβων, ὅτε ἤμην ἐν Ἀθήναις...» βλ. Παντοῖαι ἀνθηκότητες καὶ ὀμβότητες ἐ-

τελοῦντο ὑφ' ὄλων τῶν κατοίκων ἀνευ αἰδοῦς ἐνῶ αἱ ἀρχαὶ ἦσαν ἐκ τῶν μᾶλλον διεσθαρμένων.

Ἡ φιλανθρωπία ἦτο ἄγνωστος παρ' αὐταῖς· οἱ ἄσημοι καὶ οἱ ἀπροστάτευτοι σπανίως ἐλάμβανον τὰ δίκαια αὐτῶν. «Οἱ δούλοι μας, ἔλεγεν ὁ Κάτων, εἶναι ἐχθροὶ μας». Πολλῶν, ὁ φίλος τοῦ Αὐγούστου, ἔτρεφεν ὑπερμεγέθεις μυρμύκας μετὰ τὰς σάρκας τῶν δούλων, ὁ Φλάμιος, ὁ συγκλητικὸς διέταξε νὰ θανατωθῆ εἰς τῶν δούλων του μόνον ἵνα προσφέρῃ νέον θάμα εἰς τινὰ τῶν φίλων του οὐδέποτε ἰδόντα ἀνθρώπον φονευόμενον. Ὁ Τραϊανός, κατὰ τὸν Δίονα, ἐδύστησε θεάματα παραταθέντα 120 ἡμέρας, ἐν οἷς κατεσπαράχθησαν 10,000 μονομάχων καὶ 11,000 θηρίων. Οὐδεμία συνδρομὴ διὰ τοὺς πένητας, οὐδὲν ἔχνος εὐσπλαγχνίας πρὸς τοὺς πάσχοντας, οὐδὲν ἀσυλον διὰ τοὺς ἀπροστατεύτους καὶ τοὺς δυστυχεῖς. Οὐδαμοῦ εὐρίσκειται τὸ Νοσοκομεῖον, τὸ Πτωχοκομεῖον, τὸ Φρενοκομεῖον ἢ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον· οὐδὲ κἀν τὰς λέξεις εὐρίσκειται εἰς τὴν φιλολογίαν των. Κυρίως διασκεδάσις τῶν κατοίκων ἦτο νὰ θεωρῶσι τὴν ἀλληλοσφαγὴν τῶν μονομάχων καὶ τὸν κατακερματισμὸν αὐτῶν ὑπὸ τῶν θηρίων. Ἡ περιουσία, ἡ ζωὴ καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἀδυνάτων ἐξήρτητο ἐκ τῶν νευμάτων τοῦ ἰσχυροῦ ὅστις ἐν καταστάσει μέθης ἠδύνατο ν' ἀπαίτη καὶ ἀπολαμβάνῃ τὰ πάντα. Ἡ ἐλευθερία ὑπῆρχε μόνον διὰ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ ἡ ἀρετὴ ἦτο τι ἰδανικόν.

Ὁ χριστιανισμός ὅμως ὡς λαμπρὸς ἥλιος διεπέρασε τὸ πεπυκνωμένον τοῦτο σκότος τῆς ἀρχαιότητος καὶ κατεκάλυψε τὴν γῆν μετὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα κατήργησε τὴν σωματεμπορίαν, ἐδράωσε τὴν ἐλευθερίαν, ἐξησφάλισε τὰ δικαιώματα τοῦ προσώπου, κατήργησε τὸν παρὰ φύσιν ἔρωτα, κατέστησε τὴν οἰκογένειαν σεβαστὴν, τὸ ἀπαρραβίαστον τοῦ αἵμου καὶ τέλος ἐπέσπειρε τὴν ἀγάπην ἢς ἔνεκα μυριάδες μυριάδων ὑπαδῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἐδόθησαν εἰς τὴν ἀγαθοεργίαν θυσιάζοντες πᾶν ἐπίγειον ἀγαθὸν χάριν τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος. Οἱ πρώτοι

περιήρχοντο τὰ διάφορα μέρη ἔνθα ἦσαν ἠναμμένα πυραὶ, προσδοκῶντες νὰ ἴδωσιν ἄρκτους ἐρχομένας, ἀλλὰ περὶ τὴν δειλὴν πεινάσαντες ἔλαβον ἐκ τῶν καπνίζόντων κρεῶν καὶ ἔτρωγον ἀπλήστως. Δοκιμάσας καὶ ἐγὼ εὖρον τὸ κρέας τῆς ἄρκτου ἀριστον τοιοῦτον δὲ τὸ εὖρον καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ὄταν τὴν ἐπομένην ἡμέραν παρετέθη εἰς τὴν τράπεζαν. Πᾶν ὅ,τι δὲν εἶναι ἀλατισμένον ἢ ἐντὸς λευκοσιδήρου ἔχει καλὴν τὴν γεῦσιν μετὰ μακρὰν διαίταν ἐκ τοιούτων τροφῶν.

πρὸς ζῆμιαν πολλὴν τῆς Γαλλίας. Ἦρξάτο ἐπομένως συντόνως ἐργασίας, ἔκαμιν ὥστε οἱ συμπολίται του νὰ ἀνοικοδομήσωσι μέγα ὑδραγωγεῖον, νὰ κατασκευάσωσι σιδηροδρόμους, εἶτα δὲ πρὸς μεγάλην ἐξόργισιν τῆς Ἰταλίας, σφοδρῶς ἐπολέμησε νὰ ἀρπάσῃ ἑτέρου σιδηροδρόμου παραχώρησιν ἀπὸ Ἰταλικῆς τινος ἐταιρίας. Τὸ ἐν ἔφερε τὸ ἄλλο, καὶ ἐπὶ τέλει κατέστησε τὰς ἐπιδρομὰς τινῶν ἀσυντάκτων φυλῶν ἐπὶ τῶν συνόρων εἰς τὴν Ἀλγερίαν τὸ ἀντικείμενον σπουδαίων παραστάσεων πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς πατρίδος του, διακηρύξας τὴν ἀνάγκην Γαλλικῆς προστασίας καθόσω

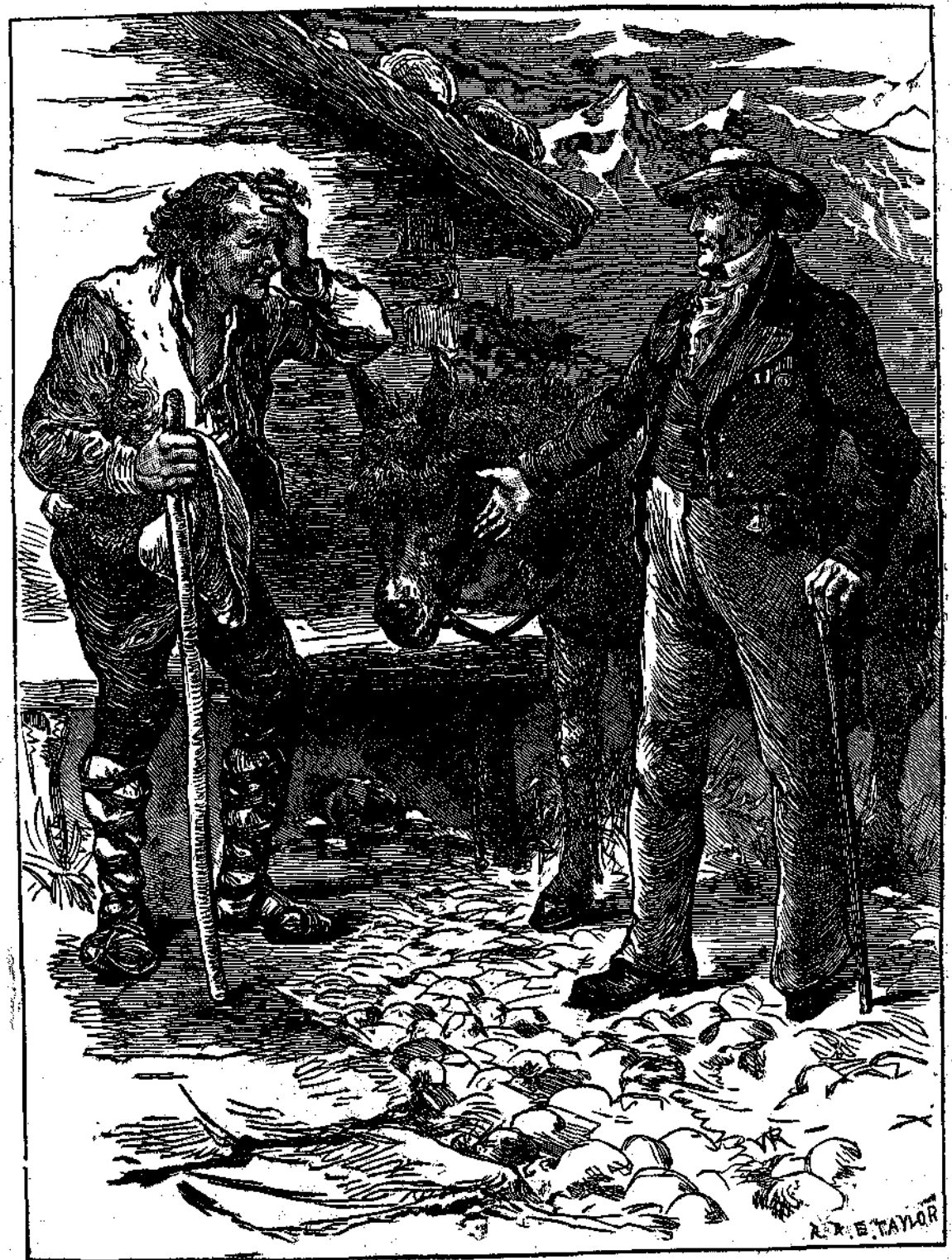

Ὁ Ρουστάν.

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΕΝ ΤΥΝΙΔΙ

Ὁ κ. Ρουστάν, πρῶν μὲν ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Γαλλίας ἐν Τύνιδι, νῦν δὲ ἀπὸ τῆς Συνθήκης τοῦ Μαίτου γενόμενος «Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας καὶ Ἐπιτροπὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν υποθέσεων τοῦ Βένι τῆς Τύνιδος», δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς κύριος ἐργάτης τῆς Τυνησιακῆς ἐκστρατείας. Καταγόμενος ὡς ὁ κ. Γαμβέττας ἐκ τῆς κηλίου Μεσημβρίας, ὁ κ. Ρουστάν εἶναι ἀνὴρ μεγάλης πολιτικῆς δραστηριότητος καὶ φιλοδοξίας. Ἐπὶ τῷ θρωισμῷ του ὡς προξένου ἐν Τύνιδι τῷ 1874, εὗρεν ὅτι ὁ προκατόχος αὐτοῦ ἦτο λίαν ἀδιάφορος ἐπὶ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος του, καὶ ὅτι ὁ ἀγγλὸς πρόξενος τὰ πάντα ἐπραττε

ἢ ἀσθενὴς κυβέρνησις τοῦ Βένι ἦτον ὄλως ἀκατάλληλος διὰ τὸ καθῆκον τῆς τηρήσεως εἰς τάξιν τῶν ἰδίων ἀνοποτάκτων ὑπηκόων. Μετὰ πολλὴν ἀνησυχίαν καὶ ἀνταπόκρισιν καὶ μετὰ πολὺν δισταγμὸν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου, ὁ κ. Ἰούλιος Φερρὺ ἀπεφάσισε ν' ἀκούσῃ τῶν προτροπῶν τοῦ Προξένου, καὶ κατὰ τὸν ἀπελθόντα Ἀπρίλιον στρατιωτικὴ ἐκστρατεία ἐστάλη εἰς Τύνιδα ὅπως κατὰ τὸ φαινόμενον κατασιγήσῃ τοὺς ἀτάκτους Κρουμιρούς. Ταύτη ἠκολούθησεν ἡ περὶ προστασίας συνθήκη τοῦ Μαίτου, ἣν ὁ Βένις ἠναγκάσθη νὰ υπογράψῃ ἐπὶ τῇ αἰγμῆς τῶν λογῶν τοῦ στρατηγοῦ Βρεάρ καὶ ἣτις πρακτικῶς κατέστησε τὸ κράτος τοῦ Βένι Γαλλικὴν ἀποικίαν, καὶ ἀνάψωσε τὸν κ. Ρουστάν εἰς τὴν δικτατορίαν, καταστήσασα αὐτὸν Ποε-

εβουτήν. Ὁ Βένις ταχέως συνδιπλάγη εἰς τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἐκήρυξε δὲ ὅτι ὁ κ. Ρουστάν ἦτο ὁ κράτιστος τῆς Τύνιδος φίλος, καὶ παρέδωκεν αὐτῷ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐξωτερικῶν υποθέσεων τῆς κυβερνήσεώς του.

Ἡ ΑΓΟΡΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΙΟΥ

Ἡ ἀνδρεία τοῦ συνταγματάρχου Beckwith κατά τὴν ἀξιοσημείωτον ἡμέραν τῆς μάχης τοῦ Βατερλώ ἰκανῶς δείκνυται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τέσσαρες ἵπποι ἐφανεύθησαν ὑπ' αὐτὸν διαρκούσης τῆς μάχης. Αὐτὸς

ΜΕΓΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Τὸ μέγιστον εἰς τὸν κόσμον τυπογραφείων εἶναι τὸ τυπογραφεῖον τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἐν Βασικτῶν. Τὰ οἰκοδομήματα ἐν οἷς κεῖται ἔχουσι τρεῖς προσόψεις πλάτους κατὰ μέσον ὄρον ἐξήκοντα ποδῶν καὶ ὕψους τεσσάρων πατωμάτων. Ὁλόκληρος ὁ ὑπ' αὐτῶν καταλαμβάνομενος χώρος ἔχει ἔκτασιν 24 στρεμμάτων. Τὸ κατώτερον πάτωμα κατέχεται ὑπὸ τοῦ πιεστηρίου καὶ τοῦ ἀτμολέβητος, τοῦ ζυλουργείου κ. ἐν ᾧ 1200 ἄνδρες καὶ περὶ τὰς 600 γυναῖκες, πάντες ἐπιτήθειοι καὶ νοήμονες, ἐργάζονται. Ἐν τῷ βιβλιοθεσίῳ, ἐν ἄλλῳ πατώματι δύναται τις νὰ ἴδῃ τὰ μᾶλλον περιέργα καὶ δαπανηρὰ μηχανήματα. Τὸ 1846 ὀλιγώτερα τῶν 50 προσώπων ἐργάζοντο ἐν τῷ τμήματι τούτῳ ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νῦν ἀνέρχεται εἰς 500. Ἐν μέρει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1794 εἶχεν ὡς ἑξῆς: Διὰ δαπάνην καυτοξύλων, χάρτου καὶ τυπογραφικῶν καὶ ἄλλων σχετικῶν δαπανῶν τῶν δύο βουλῶν 10,000 δολλάρια.

Τὸ ποσὸν νῦν τὸ ὅποιον δαπανᾶται διὰ τὴν αὐτὴν ἐργασίαν ἀνέρχεται εἰς δύο ἑκατομμύρια δολλάρια κατ' ἔτος.

ΚΑΝΑΡΙΑ ΠΤΗΝΑ

Τὰ οικιακὰ ταῦτα πτηνὰ ἦλθον ἀρχικῶς ἐκ τῶν Καναριῶν νήσων. Ἐν τῇ φυσικῇ αὐτῶν καταστάσει τὰ χρώματα αὐτῶν εἰσι λίαν ἀπλά' ἀλλὰ μετεβλήθησαν διὰ τῆς διασταυρώσεως τῶν εἰδῶν Βιτήχθησαν εἰς Εὐρώπην ὑπὸ τιῶν ναυτῶν οἵτινες ἤρθεσαν εἰς τὸ ἡδὺ αὐτῶν κελεύσμα, καὶ συνέλαβον τινὰ ἵνα τὰ φέρωσιν εἰς τὴν πατρίδα τῶν. Τὸ πλοῖον ἐναυάγησεν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Ἰταλίας ἀλλὰ τὰ πτηνὰ ἐπέταξαν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἦλθον τέλος εἰς τὴν Γερμανίαν, ἐνθα ἐγένοντο δεκτὰ μετὰ μεγάλης εὐνοίας. Οἱ Γερμανοὶ χωρικοὶ οἵτινες ἀνατρέφουσι πλῆθῃ ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν ἀγορὰν, δὲν ἀπηρεοῦσιν ὅλον αὐτῶν τὸν χρόνον εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀλλ' εἶναι συνήθως τεχνίται, ἀσχολούμενοι μόνον εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν πτηνῶν ὡσάκις τοῖς τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ χρόνος. Ἀποστέλλονται τὰ πτηνὰ ταῦτα εἰς Ἀμερικὴν καθ' ὁμάδας ἐκ 1500 ἕως 2000 ἐκάστη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν δύο προσώπων. Πλέον τῶν 150,000 φέρονται ἑτησίως εἰς τὴν χώραν ἐκείνην. Καὶ ἐν Ἑλλάδι τὰ πτηνὰ ταῦτα διατηροῦνται ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς πρὸς τέρψιν τῶν ἐνοικῶν, ἐν τισὶ δὲ πόλεσι καὶ ἀνατρέφονται κατὰ τιῶν ἐχόντων πρόσθετον πορισμὸν τὴν ἐξ αὐτῶν πρὸσδον.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * Αἱ ἀκρίδες θεωροῦνται ὡς ἐξαιρετικὸν εἶδος τροφῆς ὅταν καλῶς μαγειρευθῶσιν. Βραστὰ ἢ τηγανητὰ εἰσι λίαν εὐάρεστοι τὴν γεῦσιν ὅταν μάλιστα προστεθῇ αὐτοῖς πέπερι καὶ ἄλας.

* * Τὸ πένης τὸ ὅποιον ἐπέδειξεν ὁ λαὸς τῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ στρατηγοῦ Γάρφιλδ, παρουσιάζει

περιέργα τινὰ χαρακτηριστικὰ ἐν ταῖς κυριωτέραις πόλεσιν. Ἐν μίᾳ ὁδῷ τῆς Νέας Ὑόρκης ἐνοικίεσ οἰκίας τινος ἐκάλυψε ὀλόκληρον τὴν πρόσφιν τῆς οἰκίας διὰ σκέπης. Ἐτέρα οἰκία ἐκαλύφθη ὀλόκληρος διὰ τεραστίου παραπετάσματος ἐκ μέλανος κησιμίου ἀνοικταὶ δὲ ὅσαι ἐν αὐτῷ ἐγρησμένοι ὡς παράθυρα. Καὶ αὐτοὶ οἱ στιλβωταὶ ὑποδημάτων ἐκάλυψαν τὰ κίβωτια αὐτῶν διὰ σκέπης. Ἡ τὰ ἀσθένεια τοῦ προέδρου καὶ ὁ θάνατος ἐπέφερον πλοῦσιον θρησισμὸν εἰς πολλοὺς ἐπιτηδεύματις, διότι μέλαινα καὶ λευκὰ σημαῖαι, εἰκόνες, μετάλλια, προτομαὶ καὶ βιογραφίαι τοῦ στρατηγοῦ Γάρφιλδ ἐπωλοῦντο κατὰ χιλιάδας, ἐνῶ αἱ ἐφημερίδες ὑπολογίζονται ὡς δημοσιεύσασαι ὑπὲρ τὰ 65 ἑκατομ. ἔκτακτα φύλλα διαρκούσης τῆς ἀνησυχίας τῶν 13 ἐδομάδων, ἀπολαύσασαι δὲ πρόσθετον εἰσόδημα 269,006 λιρῶν στεργλιῶν.

* * Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσώπων τὰ ὅποια ἐφονεύθησαν ὑπ' ἀγρίων θηρίων ἐν Ἰνδίας ἀνήλθε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς 21,900, ἐνῶ τὸ 1879 οἱ φονευθέντες ἀνήλθον εἰς 19,273. Ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς τῶν θανάτων συνέβη ἐν Βεγγάλῃ, ἐνθα 10,064 ἀπέθανον ἐκ δημημάτων ὄφρων καὶ 359 ἐφονεύθησαν ὑπὸ τίγρων.

* * Ἐν Νέα Ὑόρκη ὑποφέρουσι ἀπὸ τινος χρόνου ὑπὸ μεγάλης ἐλλείψεως ὕδατος, καὶ οἱ κάτοικοι εἰδοποιήθησαν νὰ φεῖδωνται ὅσῳ τὸ δυνατόν ἐν τῇ χρῆσει αὐτῶν τοῦ πολυτιμοῦ τούτου ρευστοῦ.

* * Ὁ τζάρος Ἀλεξάνδρος Γ' μετὰ προσοχῆς ἐξετάζει τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου ἐσχάτως δὲ ἐξετάζων τὸν λογαριασμὸν τῶν δαπανῶν τῆς κηδείας τοῦ πατρὸς του εὗρεν ὅτι εἶχον καταναλωθῆ 280 φιάλαι καμπανίτου διαρκούσης τῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκθέσεως τοῦ λειψάνου. Λίαν δυσηρεστήθη διότι οἶνος καμπανίτης εἶχε διανεμηθῆ ἐν τοιαύτῳ περιστάσει ἀλλ' εὗρεν ὅτι αἱ κυριαὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀκολουθίας ἦσαν αἱ ἀθῶαι παραβάτιδες. Ἡ ἀτμοσφαῖρα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἦτο τόσο πυκνῆ ὥστε αἱ κυριαὶ ἐξήτησαν ὕδωρ τοῦ σέλτς, τὸ ὅποιον ἐδόθη αὐταῖς μειγμένον μετὰ καμπανίτου.

* * Εἰς 2519 ἀριθμοῦνται τὰ ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Μεγ. Βρετανίας ναυαγήσαντα πλοῖα κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος. Ἐκ τῶν ναυαγίων τούτων ἐσώθησαν 2923 πρόσωπα. Κατὰ τὰ τελευταῖα 26 ἔτη ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀκτῶν ἐναυάγησαν 52,000 πλοῖα, ἐξ ὧν ἀπωλέσθησαν 18,550 πρόσωπα.

* * Τεραστία χελώνη ἠλιεύθη οὐχὶ πολὺ μακρὰν τοῦ λιμένος τῆς Νέας Ὑόρκης, εἶναι δὲ νῦν ἐκτεθειμένη πρὸς θάλασσαν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. Τὸ ζῶον ἔχει μῆκος 7 ποδῶν, πλάτος 4 ποδῶν καὶ τριῶν δακτύλων καὶ πάχος περὶ τοὺς τρεῖς ποδας, ἡ δὲ κεφαλὴ τῆς ἔχει μῆκος ἐνδὸς ποδός. Ἐνεκα τοῦ μεγέθους αὐτῆς δὲν δύναται νὰ σῆρῃ τὴν κεφαλὴν τῆς ἐντὸς τοῦ ὀστράκου, ἔχει δὲ τόσον βαρὸς ὥστε δὲν δύναται νὰ κινηθῆ, διότι ζυγίζει 1700 ἕως 2000 λίτρας.

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ'

Ὅν δηλῶ ἐνόργανον καὶ τάξιν ἐν τῇ φύσει,
εἰς ἣν τὰ αὐτοκίνητα ἀνάγονται καὶ σύ'
πλὴν, ἂν τὴν κεφαλὴν μου τις ἀπὸ ἐμοῦ χωρίσῃ
σφαῖραν ἐξ ἧς παράγονται ἰχθύες περισσοὶ
καὶ ἅπαντα τὰ πετεινὰ, τότε θὰ ἀπαντήσῃ.

Ν. Δ. Γ. Ἰωαννίτης.

Ἡ ἱστορία τοῦ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ συγχειμένη ἐξ 103 τυπογραφικῶν φύλλων, εὕρισκται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς Ἀθηναίδος ἀντὶ φρ. 8.